

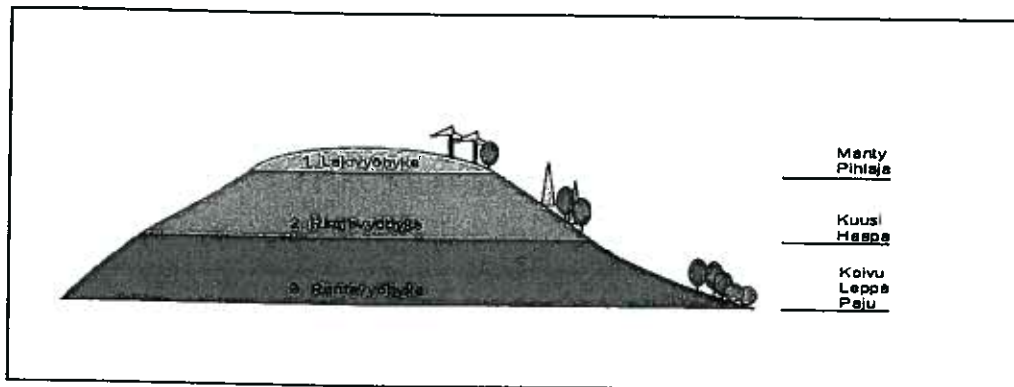
5.3 Ohjeita rakentamiselle

5.3.1 Ympäristönkäsitteilyn periaatteita

- Ruukinmäen alueen viherrakenne

Sekä yleisillä viheralueilla että asuintonteilla suositellaan valittavan kasvillisuus kasvupaikkatekijöiden mukaan. Alue on jaettu kolmeen osa-alueeseen, joille on kaavarunkovaiheessa laaditussa erillisessä rakentamisohjeistossa lueteltu esimerkkejä näille alueille soveltuvista kasvilajeista.

1. Karukot mäkien lakialueilla
2. Kosteat kuusikot mäkien rinteillä
3. Lehtipuuvaltaiset alueet alimmilla korkeustasoilla

Kuva: Kasvillisuusvyöhykkeet

Karukkoalueiden kenttäkerros on usein haurasta ja kulutukselle altista, joten karukkoalueilla sijaitsevilla viheralueilla tulisi liikkumista ohjata polkuverkoston avulla. Kenttäkerrosta tulisi pyrkiä säästämään, eikä maanpintaa tule peittää ruokamultakerroksella ja nurmella kuin enintään pienialaisesti asuinrakennuksen ympärillä.

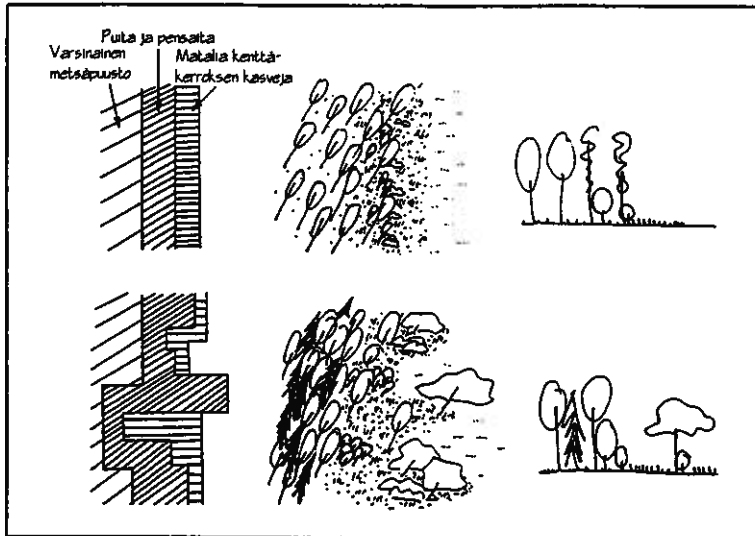
Kenttäkerroksessa tulisi suosia kestäviä kuivan paikan maanpeitekasveja. Paljaat, alueen identiteettiin kuuluvat kalliot ja louhikot tulisi myös jättää näkyviin.

Kuusi kärsii helposti rakentamisen aiheuttamista pohjavesi- ja tuuliolosuhteiden muutoksista, joten osa kuusista voi kuolla muutaman vuoden kuluttua rakentamisesta. Kuusikoita tulisi valmentaa harvennushakkuilla tuleviin muutoksiin hyvissä ajoin ennen rakentamisen alkua. Täydennysistutuksissa kuusta korvataan koivuilla. Tonttien välittömässä läheisyydessä kuusta korvataan koivulla muitakin alueita enemmän.

Alimmilla korkeustasoilla yleisnäkö tulisi olla lehtomaisen vehreä. Pääpuulajeina laajemmilla viheralueilla on koivu, haapa ja tervaleppä, sekä istutettuina metsälehmus, tammi ja vaahtera. Havupuita ei tule säästää/istuttaa laajoina alueina, ne ovat korkeintaan pienenä vähemmistönä nykyisillä kasvupaikoillaan.

Ehdotetut viheralueet sijoittuvat mäkien lakialueille ja vehreisiin lehtonotkelmiin. Viheralueilla ehdotetaan suosittavan kasvupaikalle tyypillistä kasvillisuutta vyöhykejaon mukaan siten, että mäkien lakialueilla kasvillisuus on mäntykankaan kasvilajistoa, rinteillä kuusikon kasvillisuutta ja notkelmissa lehtojen kasvillisuutta. Puuston harvennuksessa säästetään mahdolliset erityisen kauniit puuryhmät tai yksittäiset maisemapuut.

Rakennettavilla tonteilla pyritään säästämään rakentamisen aikana nuoria, kasvukykyisiä puita. Tonttien raivausvaiheessa suuret kuuset ja pitkät, vähäoksaisten mänty poistetaan. Pihojen ja katualueiden viherrakentaminen vaikuttaa paljon asuinalueiden ulkoasun luontevuuteen ja viihtyisyyteen. Siksi yksityisillä piha-alueilla tulisi kiinnittää huomiota erityisesti pihan rajautumiseen metsänreunaan, viereiseen tonttiin ja katualueisiin. Metsänreunassa on vyöhykkeittäin puustoa ja pensaikkoa sekä kenttäkasvillisuutta. Metsänreunasta voi muotoilla suoraviivaisen tai polveilevan (kuva).

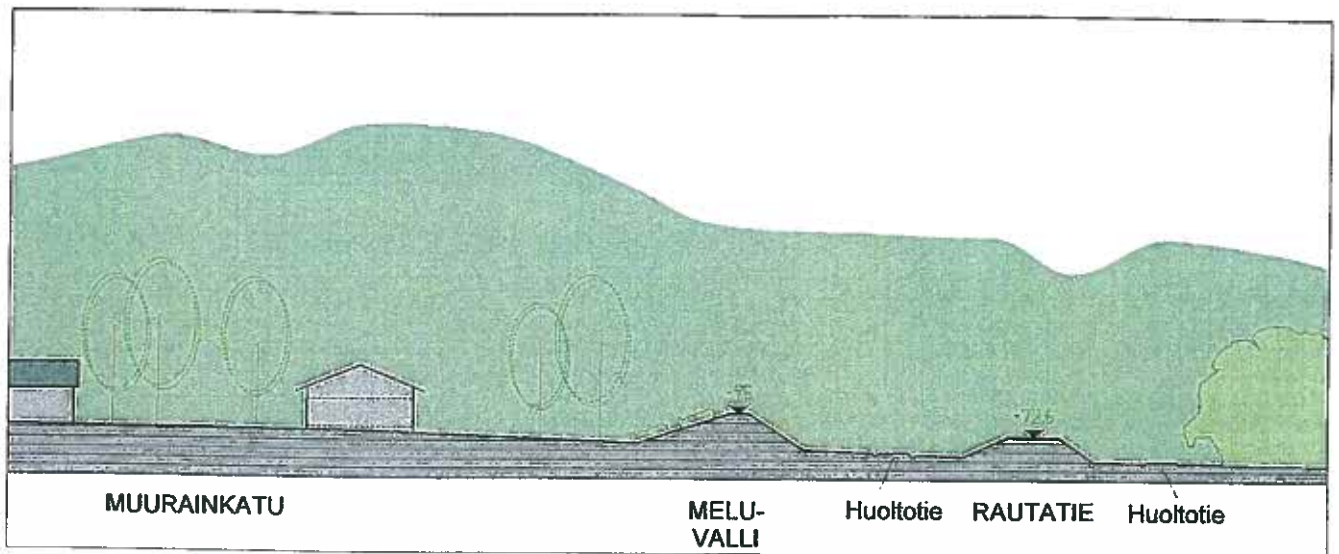
Kuva. Metsänreunatyyppejä. Ylempi kuvarivi esittää suoraa metsänreunaa ja alempi kuvarivi polveilevaa metsänreunaa.

Tontit tulisi rajata ainakin osittain viereisistä tonteista. Rajalle sopii muotoon leikattu tai vapaasti kasvava pensasaita, jonka suositeltava korkeus on 1-3m. Tontit suositellaan rajattavan katualueesta kevytrakenteisella, matalalla (1-1,2 m) aidalla tai matalilla istutuksilla. Katualueen ja tontin väliin ei pidä rakentaa korkeita, peittäviä umpiaitoja. Myöskään korkeat, peittävät pensasaidat eivät ole suositeltavia kadun ja tontin välissä.

Tonteille on suositeltavaa istuttaa puita (myös lähelle tontin katuun rajautuvaa reunaa). Suurempia puita ei tule istuttaa liian lähelle naapuritontin rajaa (2 m), ettei juurista, lehdistä, oksista tai hedelmistä koidu suurta haittaa naapurille.

Luiskiinkin tulee istuttaa kestäviä maanpeitekasveja, kuten seppelvarpu, suikerovihma, kivikkotuhkapensas, keijunruusu tai muu vastaava matala ja kestävä laji. Lumenkasaukseen tarkoitetuille paikoille tulee istuttaa kasveja, jotka sietävät maan mahdollista tiivistymistä ja jotka uusiutuvat vuosittain.

Oman maisemallisen elementin muodostavat alueen eteläosaan rakennettavat meluvallit. Kaavan mukaan meluvallin yläreunan tulee olla vähintään tasolla + 75 m mpy, jolloin sen korkeus ympäröivään maanpintaan verrattuna on suurimmillaan n. 4 metriä. Meluvallien luiskat tulee istuttaa ja niiden yksityiskohdissa tulee mahdollisuuksien mukaan käyttää pyöreitä, luonnonmukaista maastoa muistuttavia muotoja.

Kuva. Rautatien ja meluvallin leikkaus korttelin 110 kohdalta.

Lappeenrannassa 27. päivänä elokuuta 2002.

Erkki Jouhki
Kaavoituspäällikkö

Liitteet:

1. 1a Maanomistus, 1b Maisemarakenne, 1c Olemassa oleva infrastruktuuri
2. Osallistumis- ja arviointisuunnitelma
3. Asemakaavan seurantalomakkeet
4. Ote ajantasa-asemakaavasta
5. Kaavakartta ja havainnepiirros (erillisinä karttaesityksinä).